

Ερώτηση προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων Για τους εργαζόμενους στη βιομηχανία λιπασμάτων στην Καβάλα

19 Φεβ 2021

Οι εξελίξεις στη βιομηχανία λιπασμάτων αποτελούν άλλη μια έκφραση της πολιτικής που προσφέρει στρατηγικούς τομείς της παραγωγής, βορά στους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους. Σχετίζονται και με τη συγκεντροποίηση και συγκέντρωση της αγροτικής παραγωγής σε μονοπωλιακούς ομίλους.

Τα τελευταία χρόνια, η ετήσια παραγωγή λιπασμάτων φτάνει τους 700 χιλιάδες τόνους από τα 2 εκατομμύρια παλαιότερα.

Το 2014 το 98% των λιπασμάτων που χρησιμοποιήθηκαν στην αγροτική παραγωγή ήταν εισαγόμενο, ενώ τα τελευταία 20 χρόνια χάθηκαν περισσότερες από 4.000 θέσεις εργασίας κυρίως με το κλείσιμο επιχειρήσεων στην Πτολεμαΐδα, στη Δραπετσώνα, στη Θεσσαλονίκη.

Σήμερα λειτουργεί μόνο η επιχείρηση λιπασμάτων στην Καρβάλη, η οποία από το 2009 ανήκει στον όμιλο του Λαυρεντιάδη με την ονομασία ELFE, στην ιδιοκτησία του οποίου είναι και το λιμάνι της Καρβάλης και η άδεια παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας. Εκείνη την περίοδο, λαμβάνονται δάνεια τα οποία όμως δεν επενδύονται στην εταιρεία.

Από το 2009 δημιουργείται εργολαβική εταιρεία με έκτακτο προσωπικό το οποίο σιγά-σιγά περνάει και στους χώρους παραγωγής.

Το 2012 υπογράφεται σύμβαση εργασίας με μειώσεις 25%, αλλά και αυτή η σύμβαση καταστρατηγείται από την εταιρεία.

Το 2015 χωρίζεται η παραγωγική διαδικασία με τη δημιουργία 2 νέων εταιρειών (PFICLtd και ΕΛΑΓΡΟΛΙΠ ΑΒΕΕ), στις οποίες με εκβιασμούς «πείθονται» οι εργαζόμενοι να περάσουν ως δανειζόμενοι για ορισμένο χρόνο, και το καθεστώς αυτό συνεχίζεται μέχρι σήμερα.

Τον Απρίλιο του 2016 η Διοίκηση μονομερώς προχωράει σε μειώσεις μισθών έως 45%. Παράλληλα ζητάει από τους εργαζόμενους να αποχωρήσουν μέσω εθελουσίας εξόδου και να προσληφθούν στις άλλες εταιρείες με σύμβαση ορισμένου χρόνου για 14 μήνες χωρίς καθορισμένη εργασία, ειδικότητα κ.λ.π. Τις νέες συμβάσεις υπέγραψαν 100 εργαζόμενοι, μεταξύ των οποίων και 30 προϊστάμενοι και Διευθυντές, ενώ 180 δεν υπέγραψαν και έκτοτε βρίσκονται σε κινητοποιήσεις. Από αυτούς, 35 αποζημιώθηκαν και έφυγαν.

Η εταιρεία έδωσε στους εργαζόμενους υποχρεωτικά την άδειά τους και ακολούθως τους βγάζει σε διαθεσιμότητα. Παράλληλα, στη διάρκεια των κινητοποιήσεων έχει προχωρήσει σε 33 απολύσεις χωρίς αποζημίωση, επικαλούμενη ότι έχει κάνει μήνυση στους απολυμένους για διάφορους λόγους. Σημειώνεται ότι η εταιρεία έχει κάνει μηνύσεις σε τουλάχιστον 70 άτομα ακόμη. Συνοψίζοντας τη σημερινή κατάσταση των εργαζομένων, περίπου 500, εδώ και 6

χρόνια βρίσκονται με ετήσιες συμβάσεις ορισμένου χρόνου και κάθε χρόνο υπογράφουν νέα σύμβαση με νέα εταιρεία που «γεννιέται», ενώ 135 έχουν συμβάσεις αορίστου χρόνου και τους απαγορεύεται η είσοδος στο εργοστάσιο. Πληρώνονται κατά διαστήματα με αποφάσεις που προκύπτουν από προσφυγές στα ΣΕΠΕ. Σήμερα, είναι πληρωμένοι μέχρι και τον Αύγουστο του 2020, ενώ η απόφαση που υπάρχει καλύπτει την εξόφλησή των μισθών τους μέχρι και το Νοέμβρη του 2020.

Οι εργαζόμενοι διεκδικούν την ανάκληση των απολύσεων, την άρση της διαθεσιμότητας, τη μεταφορά στις άλλες εταιρείες με συμβάσεις αορίστου χρόνου. Ο μεγαλοεπιχειρηματίας Λαυρεντιάδης, αντί για οποιαδήποτε κίνηση ανάληψης των ευθυνών του απέναντι στους εργαζόμενους, συνεχίζει να προκαλεί με τρομοκρατικού τύπου αγωγές εναντίον τους, με πρόσφατη αυτή κατά της ΟΕΧΒΕ, όπου απαιτεί 2 εκ. ευρώ από τη Διοίκηση.

ΕΡΩΤΑΤΑΙ ο κ. Υπουργός, αν προτίθεται να προβεί σε ενέργειες για:

- Να αντιμετωπιστεί η εργοδοτική αυθαιρεσία που αναφέρεται.
- Να ανακληθούν οι απολύσεις και όλες οι παραβιάσεις στα δικαιώματα που έχουν απομείνει.
- Να καταβληθούν τα δεδουλευμένα στους εργαζόμενους.
- Την παύση των διώξεων όσων αγωνίζονται και την άμεση ανάκληση της αγωγής απέναντι στην ομοσπονδία και τους εκπροσώπους των εργαζομένων.

Οι Βουλευτές
Κατώτης Χρήστος
Δελής Γιάννης
Στολτίδης Λεωνίδα
